

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

XIII. évf. 3. szám • 2019. július

Életmű díjat kapott falunk díszpolgára, Pfluger Antal...

...ezen alkalomból köszöntöttük őt a Leányvári Cseresznyefa Óvodában.

A Magyar Judo Szövetség Arany Életmű díját vehette át ez év tavaszán Pfluger Antal. Több évtizedes áldozatos munkájával, a sport szeretetével, a gyerekek egészséges életmódra nevelésével nemcsak kis falunk, hanem a sport egyik példaképe Tóni bácsi. Felesége, Pfluger Antalné Marika néni állandó segítője ebben a nemes feladatban.

Az óvodában a nagycsoportosok búcsúztatójának főpróbáján köszöntöttük őket ezen alkalomból. (A ballagás napján nem tudtak részt venni egy verseny miatt.) A meghívott házaspár könnyes szemmel nézte végig a Gomba csoportosok megható műsorát, majd egy szál virággal búcsúztak az iskolába menőktől és az óvónőktől.

A Leányvári Cseresznyefa Óvoda alkalmazotti közössége és a gyerekek egy kedves kis ajándékkal gratuláltak az Arany Életmű díjhoz, további jó egészséget és sok sikert kívántunk Tóni bácsinak és Marika néninek. A nagycsoportosok ballagásán a szülők hangos tapsal fejezték ki elismerésüket, így gratuláltak a díjhoz.

Az alábbi idézet pontosan arról a munkáról szól, amit Pfluger Antal nap mint nap tesz értünk, a gyermekeinkért, a sportért. Köszönjük.

„Ha valamit szeretettel teszünk, észre sem vesszük, milyen teljesítményre vagyunk képesek. A szeretet mérhetetlenül sok energiát ad. Fáradhatatlanná teszi az embert, feltölti erővel.”

Szalmár Krisztina

óvodavezető

Búcsúzik a Gomba csoport

„Ade du schöne Kindergartenzeit...” hangzott fel újra a ballagó gyerekek által jól ismert dal május utolsó péntek délelőttjén óvodánk csodaszép virágos kertjéből.

Már a próbák ideje alatt is olykor-olykor meghatódtunk, s nemcsak a gyerekek, hanem mi, óvó nénik is, hiszen egy összeszokott, baráti, családi kis közösség búcsúzott második otthonától 3-4 év elteltével.

A gyermekek énekszóval, kezükben ajándékokat rejtő Schultütevel /iskolai tölcserrel/ járták körbe az óvoda termeit még egyszer utoljára. A kislányok nemzetiségi ruhát, a fiúk hagyományos suszterkötényt viseltek a gyönyörű napon. Majd a kertben várakozó családok, meghívott vendégek, valamint az összes óvodás kisgyermek körében adták elő búcsúzó műsorukat. A műsor többnyire német nemzetiségi táncokból, dalokból, sváb nyelvű körjátékokból – amelyek betanításában Szakmár Jánosné Rózsi néni volt segítségünkre –, búcsúversekből állt, melyet a gyermekek örömmel, s büszkeségünkre szinte önállóan adtak elő a közönségnek. A műsort még színesebbé varázsolta Sax Norbert harmonikakísérete, ezúton is köszönjük lelkes közreműködését.

Meglepetésünkre még egy titkos búcsúverssel is készültek a szülők a gyerekekkel számunkra, amely igazán kifejezte hálájukat felénk. Öröm, meghatódottság, büszkeség járta át szívünket, miközben egymást átkarolva együtt énekeltük kedvenc, s talán a legszebb dalunkat:

„Szőke, barna óvónénik szépen, köszönöm a sok csodás csodát, a játékokat elpakoltam szépen, hiányozni fogtok, mert én nagyon szerettem az óvodát, csak ne sírj anyukám, ez csak az első ballagás...”

Pizsama buli az óvodában

Hogy még emlékezetesebbé tegyük e jelentős időszakot, a ballagás után egy héttel pizsama bulit rendezünk az óvodában. Este 6 órára vártuk az izgatottan gyülekező gyerekeket. A kertben, amely közben elvarázsolt kincses szigetté változott, kincskereső játékra hívtuk őket, ahol 2 csapatban 5 akadályon átjutva, a térkép alapján eljuthattak a kincsesládáig, amelyben egy gombát ábrázoló, kézzel festett bögre várta a kis kalózokat. Ezután vidám, önfeledt disco vette kezdetét. A hőség ellenére mindenki remekül mulatott, még a termeket is körbevonatoztuk. Sötétedés után elem-lámpás kerti játék következett, majd finom óriás pizza volt a vacsora. Végül a várva várt párnacsata koronázta meg az estét.

Még éjfél előtt mindenki álomba szenderült. Jó érzés volt látni a vidám, boldog kis gyermekarcokat.

„A gyermek akkor emlékszik rád holnap, ha ma vagy vele.” /Steffen T. Kraehmer/

Klányiné Glebocki Judit

Élmények a Piliscsévi Játékparkban – kirándulás a kiscsoporttal

A Csiga csoporttal idén a Piliscsévi Játékparkba kirándultunk. A gyerekek nagyon izgatottan várták a programot. Helyközi buszjárárral mentünk, már ezt is nagyon élvezték a gyerekek. A Játékparkban játszottunk egy jót, kisvonatoztak a gyerekek és meglepetésként vattacukrot kaptak. Egy remek közös élménnyel gazdagodott csoportunk.

Bagosi Nóra

Élmény, ami összeköt... avagy kirándulások a Maci és Gomba csoportosokkal

Idén a Leányvári Cseresznyefa Óvoda Maci csoportosai két kiránduláson is részt vehettek. Május 23-án a Veresegyházi Medveotthonba, június 7-én az Újpesten található Tarzan Parkba látogattunk el. Óvodavezetőnk támogatásával szerencsére mindkét alkalomra külön busszal, kényelmesen tudtunk elutazni.

Rendkívül izgatottan és bízva a jó időjárásban szálltunk fel a Medveotthonba tartó buszunkra. Megérkezve természetesen első dolgunk a reggelizés volt, hiszen teli hassal minden könnyebb és élvezetesebb. A macisok interaktív csoportvezetés keretében ismerkedhettek meg a parkban élő érdekes, szép állatokkal, de mégis, ami a számukra a legélvezetesebb volt, hogy saját kezükkel, fakanálból etethették meg mézzel a macikat. Csodálatos délelőttöt töltöttünk el ezen a csoportunk számára (a nevükből adódóan, Maci csoport) kihagyhatatlan idegenforgalmi látványosságon, nem messze óvodánktól.

Második kalandunkra, egy aktív kikapcsolódást nyújtó parkba a Gomba csoportosokkal együtt kerekedtünk fel. Ezen az óriási, két hektáron elterülő játszótéren, újszerű, minősített játszóeszközök és készségfejlesztő elemek segítségével játszva fejlődhettek a gyerekek.

A szülők és a gyerekek visszajelzései alapján igazán jól érezték magukat és különleges élményekkel gazdagodtak az ovisok mindkét programon.

Jolika nénit, kedves dadusunkat is megkértem, mondja el a véleményét, benyomását a kirándulásainkról:

„Nagyon jó, hogy már ovis korban eljuthattunk a kicsi gyerekekkel ilyen szép helyekre, ahol megtapasztalhatják közelebről a természet, az állatvilág és nem utolsósorban hazánk szépségeit. Mindkét programon kimondhatatlanul jól éreztem magam.”

Végül Varga Domokos szavait idézve zárom élménybeszámolómat:

Gyermeknap az óvodában

Óvodánkban június 6-án tartottuk a Gyermeknapot, mely alkalmából különböző ügyességi feladatokból álló akadályversennyel kedveskedtünk a gyerekeknek.

Kezdeként minden csoport kartonpapírból készült karkötőket kapott, ezekre gyűjtötték a feladatok sikeres elvégzéséért járó nyomdákat. Az akadályokat úgy találtuk ki, hogy a legkisebbektől a legnagyobbakig mindenkinek lehetősége legyen azok teljesítésére, és sikerélménnyel gazdagodjanak a játék végére. Az egyik állomáson az óvoda újonnan vásárolt és régebbi járműveivel, például rollerrel, futóbiciklivel, triciklivel kellett végigmenni (pontosabban végigszalomozni) az akadályok között. Egy másik állomáson különböző sporteszközöket használva, egyensúlyozva, ugrálva lehetett túljutni az általunk épített akadálypályán.

„Csináljon bármit, ami nyitogatja szemét és eszét, szaporítja tapasztalatait. Ő azt hiszi, csak játszik. De mi már tudjuk, mire megy a játék. Arra, hogy e világban otthonosan mozgó, eleven eszű és tevékeny ember váljék belőle.”

Tóthné Adamik Marianna

Az akadályok teljesítése után a gyerekek csillámtetoválást kérhettek karjukra tőlünk, óvó néniktől, majd a bátrabbak végig lovaskocsikázhattak az Erzsébet utcán. A délelőttöt egy-egy gombóc fagylalttal zártuk, melyhez a tölcsérek a piliscsabai MÁK Kézműves Cukrászdától kaptak ajándékba Gyermeknap alkalmából.

A legkisebbektől a legnagyobbakig mindenki nagyon élvezte a programokat, a gyerekek a hőség ellenére hősiesen küzdöttek végig magukat az akadályokon, s közben annyira kifáradtak, hogy a délután pihenő idején senkinek sem okozott gondot az elalvás.

Feketéné Pándi Ildikó

Balatonnál sej-haj, de jó!

„Balatonnál sej-haj, de jó”, főleg a leányvári ovisoknak. Idén először – de nem utoljára – június 22. és 29. között ovistábort szerveztünk a gyönyörű Balaton-felvidéki községben, Mindszentkállán.

barát ebéddel indítottuk a tábort: a desszert nagyon finom kakaós palacsinta volt. Ezután egy kis pihenő következett, mindenki kiválaszthatta az ágát, felfedezhette a tábor hatalmas területét. Vacsora után a Kopasz-hegy felé vettük az irányt, egy kiadós gyalogtúrát követően a hegytetőn kitűztük a saját készítésű tábori zászlónkat.

Vonattal érkeztünk Köveskálra, ahol már sok szeretettel várt minket Lajos bácsi, és egy igazán gyermek-

Másnap az ábrahámhegyi strandon élveztük a Balaton langyos vizét, mellette nem maradhatott ki a sárazás, a homokvár építés, a fagyizás és a lángosozás sem.

Minden este posta érkezett a gyermekeknek; már nagyon várták, vajon mit írtak az „otthoniak”. „Életem első levele, amit kapok” – kiáltott fel az egyik kislány a postanyitáskor. Nagy sikere volt minden este a leveleknek.

A tábor hete alatt szebbnél-szebb helyeken voltunk, melyek mindegyike nagyon tetszett a gyermekeknek. Elsétáltunk a Szentbékállai-kőtengerhez, ahol a bátrabbak még az Ingókőre is felmászhattak. Kirándultunk a Salföldi Majorba, ahol a háziállat simogatást lovaskocsikázás követett a közeli, mintegy 1000 éves pálos kolostorromhoz.

Busszal átutaztunk Tapolcára, ahol megnéztük a Malom-tavat és a régi vízimalmot, majd a tó melletti játszótéren játszottunk egy nagyot. Persze a fagyizás sem maradhatott ki a melegben.

Egyik este magunknak készítettük el a vacsoránkat. Igazi parázson sült kürtőskalács, langalló és pizza közül választottunk. Mindenki nagyon ügyesen gyúrta, nyújtotta a tésztát, tekerte a kürtőskalács sütőre, szórta rá a feltéteket, hogy azokat Lajos bácsi és ügyes segédei finomra süthessék a tábori kemencében. A ki-sült finomságokból mindenki jóízűen falatozott.

A kirándulások mellett jutott idő kézműveskedésre is. Készítettünk batikolt pólót, spatula karkötőt, csavaralátétből medált és hozzá nyakláncot. Tábori emlékként egy faképet díszítettünk és festettünk rá egy emlékeztető élményt.

Az utolsó este tábori disco és elemlámpás „cuki-muki” kereső játék volt. Búcsúzóul, hogy mindenki emlékezessen később is erre a csodálatos hétre, minden gyermek kapott Lajos bácsitól egy névre szóló emléklapot. Büszke voltam a gyermekekre, hogy ilyen ügyesek, bátrak, mosolygósak és mindig érdeklődők voltak a tábor hete alatt.

Köszönöm kolléganőimnek, Eichardt Évának, Évi óvónéninek és Szabó Noéminek, Noncsi óvónéninek a sok-sok segítséget, kitartást; nélkülük ez a fantasztikus egy hét nem jöhetett volna létre. A tábor minden percét élveztük, és a gyermekek kérdésére válaszolva

– „ugye, jövőre is lesz ilyen szuper tábor?": Igen, jövőre is lesz ilyen tábor!

Tóth-Pető Krisztina

Rendhagyó nyelvtanóra a 8. osztályban: vendégünk volt Baumstark Tibor

Hogyan lett egy műszaki informatikusként diplomázott fiatalemberből műsorvezető és sportkommentátor? Erről mesélt Baumstark Tibor a leányvári iskolában.

Nyelvtanóránk keretében a médiaműfajokról tanultunk. A tanulnivaló színesítése érdekében ellátogattunk hozzánk falunk televíziós híressége, aki beszélt a munkájáról, feladatköreiből. Elsőként élete legfontosabb mérföldköveit osztotta meg velünk.

Ugyanezeket a termeket látogatta, ugyanezeket a padokat koptatta ő is, mint mi. Az általános iskola után a Szent István Gimnáziumban érettségizett 1999-ben. Már középiskolás korában megfogalmazódott benne, hogy sportkommentátor szeretne lenni, de a józan ész felülkerekedett: a budapesti Műszaki Főiskolán mérnök-informatikusként diplomázott 2004-ben. A főiskola alatt, 2002-ben került a Komlói Oktatási Stúdióhoz, itt kezdte meg sportújságírói pályáját. Időközben a Sláger Rádiónál végzett sportszerkesztői munkát, majd több televíziós csatornát, rádiót és újságot próbálhatott ki.

A WestelPress Hírügynökség hét éven át, 2009-ig alkalmazta. Ez az ország egyik legnagyobb hírügynöksége. Bármilyen nagyobb esemény történt, a WestelPressnek biztos, hogy ott volt a helyszínen tudósítója. Tibornak lehetősége volt a 2006-os németországi VB közvetítésére is.

2009-ben egy újonnan indult sportcsatorna, a DIGI Sport kereste meg. Itt 2018-ig kommentátorként, 2015-től műsorvezetőként dolgozott. Rendszeresen közvetített helyszínről BL-meccseket.

2018-ban került a Spíler TV-hez, itt már 90%-ban műsorvezető, és csak 10%-ban lát el kommentátori feladatokat. Jelenleg is itt dolgozik.

Eddigi pályafutása ecsetelése után kitért azokra a hátterdolgokra is, amelyek a képernyőn nem láthatók. Elmondta, hogy a tudósításhoz a legfontosabb tulajdonsága a szókincs, amelyet klasszikus könyvek olvasásával fejleszt. Az adott éles helyzetben megtalálni a leginkább megfelelő szót, kifejezést – nagy gyakorlatot, olvasottságot feltételez.

A szókincs mellett a hangképzés, a helyes beszéd, hangsúlyozás hasonlóan kiemelendő. A műsorvezetőket oktatják erre képzett szakemberek, beszédtanárok. A beszéd tempójára is oda kell figyelniük: nem szabad sem túl lassan, sem túl gyorsan beszélniük: a hallgatóságnak fel kell tudni vennie a fonalat. A beszéd közbeni hangmagasság megválasztása is érdekes és tudatos a televíziósok részéről – ez gyakran különbözik attól, amit az emberek maguktól választanak a hétköznapiokon. A tudósításhoz talán ezeken túl a legfontosabb a gyorsaság: egy adott helyzetre minél gyorsabban, minél hitelesebben és érdekesebben tudjon reagálni. Emellett nem utolsó sorban fontos a humorérzék, ha van.

A sportújságírás nehéz feladat. Aki ezen gondolkodik, felejtse el, hogy szabadon rendelkezhet a hétvégéivel. Tibor szerint talán ez a legnehezebb a munkájában: a családja ilyen esetekben mindig háttérbe szorul – cserébe a hétköznapijaival kicsit szabadabban rendelkezik.

Számunkra a tanulság az, hogy mindenki azzal foglalkozzon, amivel szeretne, ugyanis csak azt tudjuk élvezettel csinálni.

*Balogh Réka, Benke Péter, Tóth András,
Urbán Roland, Vass Mátyás*

Nyár eleji napközis táborok az iskolában

Sporttábor

Iskolánk pedagógusai az idei tanév végén is két táborral készültek a diákok számára. Fazekas Béla és Alekszi Gábor tanár urak már sokadik alkalommal szervezték meg hétfőtől péntekig tartó sporttáborukat.

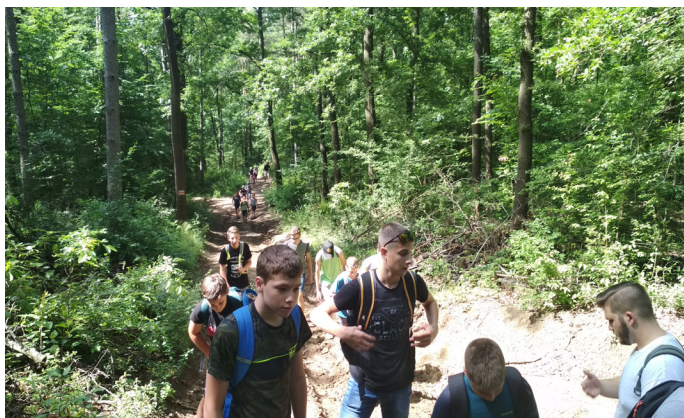
Hétfőn gyalogtúrát tettek Piliscsév – Pilistető – Pilisszántó útvonalon, kedden Tarjánba bicikliztek. Szerdán az iskola területén volt lehetőség íjászkodni, légpuskával löni, focizni, tollaslabdázni és ping-pongozni. A negyedik nap egy kis felfrissülést hozott a meleg nyári időben, a táborozók a csolnoki uszodában töltöttek el néhány órát. Igaz, meg is kellett érte dolgozniuk, hiszen oda-vissza gyalog tették meg a távot. Mint minden évben, az utolsó estén ezúttal is sátrat vertek az iskola kertjében, és ott töltötték az éjszakát. A tábor záró napján egy akadálypályán bizonyíthatták ügyességüket a diákok, a verseny értékes nyereményekét folyt.

Német nyelvi tábor

A harmadik alkalommal megrendezett német nyelvi tábor a tehetséggondozást szolgálja. Az együtt töltött napok programját mindig egy konkrét téma köré építjük fel, ennek alapján tervezzük meg a nyelvi foglalkozásokat, a játékos és kreativitást igénylő feladatokat, illetve a kirándulásainkat. Ez alkalommal egy képzeletbeli időutazáson vettünk részt, a lovagkort idéztük meg.

A különböző nyelvi képességeket fejlesztő foglalkozások során a gyerekek megismerhették a lovagok és várkisasszonyok életmódját, ruházatát, a lovagok fegyvereit és felszerelését. A koncentrációt igénylő feladatok megoldása közt egy „lovagi torna” ügyességi feladataival is megküzdöttek, illetve kreativitásukat is kiélhették a gyerekek, hiszen készítettek maguknak lovagi pajzsot kartonból, középkori életképeket jelenítettek meg (utasítások alapján) jelmezbe öltözve. Adott szavak felhasználásával rövid, német nyelvű jeleneteket találtak ki és adtak elő a 4-5 fős csoportok. Mindegyik jelenet igazán humorosra sikerült, és nagy sikert aratott a többiek körében.

A helytörténeti, népismereti témák sem maradhattak el, így a második nap délelőttjén a templomba vezetett az utunk. Felmehettünk a toronyba, hogy onnan csodálhassuk meg a kilátást. Ezután a gyerekek meghallgatták templomunk rövid történetét magyar és német nyelven is, felidéztek falunk és templomunk védőszentjének, Szent Erzsébet életének fontosabb állomásait. A másnapi, ausztriai kirándulásunkhoz kapcsolódva orgonán hallgattunk meg egy Esterházy Pál és egy Michael Haydn darabot.

A templom előtti hársfák alatt elénekeltük az iskolánk névadója, Erdély Jenő által írt *Edle Lindenbäume vor der alten Kirch*... (Nemes hársfák a templom előtt) kezdetű, Leányvárról szóló, német nyelvű dalt.

Délután végre kiderülhetett, miért is gyűjtöttek a csapatok előző nap diókat a feladatmegoldások során. Kurucz Zsófia segítségével ugyanis minden csapat kipróbálhatta, hogyan kell összeállítani és díszíteni egy diós alapú Esterházy tortát. A gyerekek feladata a dió megtörése, darálása, a krém befejezése, a kész tortalapok megtöltése és a torta díszítése volt. Természetesen mindenki lelkesen vetette bele magát a munkába, és alig tudták kivárni, mire végre meg is kóstolhatták a végeredményt. Először azonban minden csapat meg-

terített magának egy-egy asztalt – igyekeztek a lovagkori jellegzetességeket megidézni –, és a torták közös elfogyasztásával zártuk a napot.

A tábor harmadik, idei utolsó napjára az igazgatónő egy ausztriai kirándulást szervezett Eisenstadtba, azaz Kismartonba. Szerdán kora reggel indult buszunk Ausztriába. Eisenstadtban megnéztük az Esterházy kastélyt, majd a nagy melegben jól esett egy finom fagy. Délután érkeztünk Fraknó várához. A másfél órás idegenvezetés lebilincselő volt. A régi falak között járva még egy krokodilt is láttunk, mely a várat

őrizte, ezen kívül régi fegyvereket, festményeket, ruhákat, edényeket. Hazafelé megálltunk még egy késői meleg ebédre. Este fáradtan, de sok szép élménnyel gazdagodva érkeztünk haza.

A tábort ugyan iskolánk német szakos pedagógusai (Nagyné Engler Zsuzsa, Leányvári Gabriella, Misik Hajnalka és Papp Pálné) szervezték, de a programok megvalósításában nagy segítségünkre voltak kollé-

ganőink, Kreisz Andrea, Csátiné Solymosi Beáta és Szeremlei Katalin, továbbá Mezei Cristina, Feldhoffer Antal atya, Csáti Berta és Kurucz Zsófia is. Hálásak vagyunk a segítségükért.

Végül, de nem utolsó sorban köszönettel tartozunk Leányvár Község Önkormányzatának és a Leányvári Német Önkormányzatnak is, hiszen a tábor szervezősekor évről évre számíthatunk anyagi támogatásukra.

Öröm volt számunkra, hogy a nyári szünet első két hetében régi diákjainkat is üdvözölhattük köreinkben. Többen eljöttek ugyanis nosztalgiázni, és hogy teljesítsék a középiskolások számára kötelező 50 órás közösségi szolgálat egy részét, és segítsék a táborok során a pedagógusok munkáját. Bizonyára nem csupán kötelességből tartottak velünk, hanem mert anno általános iskolásként ők is szívesen vettek részt ezeken a programokon. Jó volt, hogy velünk voltak, szívesen látjuk őket máskor is!

Misik Hajnalka

Látványos kőfalrobbantás a dorogi Baumit Kft. kőbányájában

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE) Dorogi Szervezetétől egy érdekes szakmai programra kaptunk meghívást. A dorogi Baumit Kft. és az OMBKE szervezésében egy méreteiben is látványos, üzemszerű, robbantásos kőfalomlasztásra érkezett a meghívó.

Április 26-án harmincketten gyülekeztünk a Baumit Kft. 1. sz. üzemi bejáratnál. A bejáratnál egy egyedülálló szép emlékművet nézhettünk meg, amely az OMBKE kezdeményezésére, művészek pályáztatásával a Baumit Kft. kivitelezésében épült. A Nemzeti Kőbányászati Emlékhely¹ reprezentálja a magyar kőbányászat ezeréves történetét. Az ország legjelentősebb kőbányáiból különböző színű és alakzatú kövek geometrikus alakzata is példázza, hogy a Baumit Kft. méltó gazdája a szakma múltjának is.

Mocsnik Imre bányavezető kalauzolt el bennünket a meredek sziklafalak határolta, több futballpálya méretű kőbányában. Egy 100 méteres szakaszon 9 méteres szélességben egy sorozatrobbantással – szakkifejezéssel élve pad- vagy homlokrobbantással – omlasztottak mintegy 35 ezer (!) tonna sziklatömböt, amely hatalmas robajjal és porfelhővel omlott a mélyebben fekvő művelési területre. A bányavezető a robbantási előkészületeket ismertette a fehérkobakos és sárgamellényes csoportnak, akik biztonságos és jól látható bányarésről fotózták a különös eseményt. Hallhattuk a bányavezető visszaszámlálását, amelyet a robbantómesternek adott rádiótelefonján. 5, 4, 3, 2, 1, 0 ... majd sorban elrobbant a több tucat 8-9 m-es mélységű furatokban elhelyezett 6 tonna (!) robbanóanyag.²

¹ Az emlékmű az Internetről másolva.

² A felvételt a szerző készítette.

A robbantást egy külső, speciális vállalkozás szakemberei készítették elő és végezték el. Láthattuk a mintegy 100 milliós értékű önjáró fúrómonstrumot, amely folyamatos üzemben, nagynyomású levegővel a csőszerű fúrószáron keresztül hozza a fúrt nyílásokból a hófehér kőörleményt. A sorozatrobbantás után a környezeti porterhelés enyhítését folyamatos vízpermettel biztosították. A por elültével a fedezékbe vonult rakodógépek szinte még melegében kezdték rakni a futószalagok garatrészébe a leomlott zúzalékot. Többen hitetlenkedve hallottuk Mocsnik úr tájékoztatásából, hogy a bányában csak 5 (!) ember dolgozik. A hatalmas rakodógépek a nagyobb méretű kőveket az ún. pofás törőkhöz szállítják, ahonnan már méretek szerint szortírozva, hatalmas piramisszerű formában kerül tárolásra az útépitésekhez használt kőzúzalék. Az egyik nagy őrlött „kőhegyre” mutatva elmondja a bányavezető, hogy az már az esztergomi Suzuki autógyárat az autópályával összekötő útszakasz építéséhez van készletezve.

A bánya nagyfokú munkaszervezéséhez és termelékenységéhez csak egy rövid összegezés. Évi 20-25 esetben kerül sor ilyen volumenű robbantásra, ami azt jelenti, hogy évi 700-875 ezer (!) tonna kő kerül jövesztésre. Ennek alsó értékét alapul véve 58 ezer tonna követ használnak fel havonta. Fogalmazhatunk úgy is, hogy a bemutatón lerobbantott hatalmas mennyiségű kő- és földomladékot 18 nap alatt „eltakarítja” az 5 ember a rájuk bízott rakodási és szállítási gépparkkal. Hogy ez a kőmennyiség hány km autópálya útalapjába elég, azt egy útépitő mérnök tudná megmondani.

A napjainkban elhunyt utolsó kézzel rakodó kőbányász brigád tagja volt a leányvári kőbányában a köztiszteletben álló Nagy Imre, akinek brigádjában napi 30 billenthető kőcsille volt az egy dolgozó által megrakott csillék száma. 60 éve még homlokrakodó gép nem létezett a leányvári kőbányában.³

A szervezők jóvoltából mikrobuszokkal eljutottunk a bánya legmagasabb játéktérnyi méretű lapos tetejére, ahol kobakjainkat majd elvitte fejünkről az erős szél, viszont gyönyörködhettünk a környező települések, dombok és völgyek vonulatában.

3 Imre testvérével, Nagy József leányvári bányamesterrel készült interjú alapján.

Előttünk a mélyben a Richter Gedeon Gyógyszergyár lapostető csarnokai, távolabb a Palatinus tükre, háttérben a Strázsa hegy jellegzetes tornyával, szemben a párkányi papírgyári lakótelep. Tokod és Tát, messzebb Nyergesújfalu. A Gete és a Gerecse, valamint a karéjszerű Pilis hegység a zöldes-kék erdőivel és tájsebeknek tűnő fehér foltokkal, ahol egykor kőbányászkodás folyt.

A magaslati pontról közvetlenül a mélyben a bánya, kanyargós, nagy kőtömbökkel szegélyezett köves-agyagos útjai és a rekultivált bányarészek voltak láthatók.

A félelmetesnek tűnő magasságból mikrobuszokkal érkeztünk le a meredek, köves utakon. A központi épület tágas helyiségében folytatódott a program. Az esztétikusan burkolt bejáratot friss, gondozott gyeppel és virágágyások szegélyezték, amely akár egy elegáns szállodai bejárat is lehetne. Friss kávé és üdítő ital várt minket a tágas, modern tanácsteremben, ahol a szakmai fórumokat tartják. A fórumon további adalékokat hallhattunk a Baumit Kft. sokrétű munkájáról. Megtudtuk, hogy 1997-től az osztrák érdekeltségű Baumit csoport lett az egykori Hungária hegyen épült mészművek tulajdonosa⁴, amelynek hazánkban Alsózsoltán, Pásztón és Visontán vannak üzemei. A cég a hazai építőanyag-gyártás egyik reprezentánsa, amely a vakoló, fugázó és szigetelő anyagok gazdag választékát gyártja. A vállalkozás folyamatos gyártásfejlesztés mellett több országos hírű szakmai fórum házigazdája, de számottevő a szűkebb térségünk szociális jellegű kezdeményezése és gyakorlata. Rendszeres gazdája „Az év homlokzata díj” meghirdetésének. Dorogon a Fő út és a régi csolnoki úti elágazás saroképületének, a „Molnár Söröző” vakolatának nemes egyszerűsége és a Zrínyi Iskolával szomszédos „zöld ház” barna, íves ablak keretezésével igazolták szakmai kvalitásukat.

4 A Dorogi Lexikon második kiadásának Mésztelep címszavánál (176. oldal) részletes üzemtörténeti közlés.

„Városépítő pályázatának” keretében évi 1 millió forintos támogatást hirdet a cég, amelynek felét gyermekintézetek, másik felét műemlékek homlokzat-felújításának anyagszükségletére biztosítja. Az esztergomi kórháznak felajánlott egy rákdiagnostikai eszközt, Tát és Esztergom települések árvízkárainak helyreállítási munkáiban segített, dorogi iskolák és óvodai mosdók felújításához anyag- és munkafelajánlásokat biztosított.⁵

Fokozott figyelmet fordít és segíti a környezetvédelmi munkaállomás dorogi tevékenységét.⁶

Tanulságos és hasznos volt számunkra a délutáni program, és jó érzés volt tapasztalni, hogy a hatékony és innovatív gyártásfejlesztési program szerves része egy mindannyiunk egészségéért, szebb környezetünkért tenni akaró törekvés. Befejező képünkön feleségemmel együtt látnak a munkavédelmi szereléssel a bányalátogatáson. Feleségem érdeklődő kíváncsisága egész életének óvodai munkásságában jellemzője volt, de a mélységes sziklafalak tövében és a szeles, kopár bányamagaslaton az imádság talán közelebb volt hozzá, mint az aggályokkal teli csodálkozás.

Az elköszönés csak a köszönettel lehet teljes. **Korompay Péter** több éve ismert mozgósító, agitatív titkári munkája, amellyel a helyi szakmai csoportot összefogja és programjait szervezi, csak nagy-nagy köszönetre méltó, de ugyancsak felsőfokon beszélhetünk a vendéglátó „baumitos” vezetők és munkatársaik figyelmességéért, amelyet a látogatás során tapasztaltunk.

Igazolásul epilógusként egy apróság: Mivel autónkat egy távolabbi parkolóban hagytuk, az út egy 500 méteres szakaszát gyalog tettük meg. Sietnünk kellett, hogy a hirdetett időpontra a bejárathoz érkezzünk. Intésünkre megállt az üzemből érkezett munkásszállító mikrobusz, aki –látván fáradt menetelésünket – kérés nélkül visszafordult az úton és elvitt bennünket a találkozási helyre. Köszönet a gesztusért, amely megerősít abban, hogy a munkatársak körében a bányászásra általában is jellemző megértés, segíteni akarás a jellemző, amely régi időkől fakadóan a közösen végzett veszélyes munkákból eredeztethető.

Leányvár, 2019. április 28-án

Dr. Szakmár János

⁵ A közlések az internet ismertetéseiből válogatva.

⁶ Közhírré tétel c. dorogi önkormányzati kiadvány 2015/5. számából.

A Leányvár SE Judo Szakosztályának sporthírei

Nemzetközi Budapest Kupa

24 országból összesen 1650 induló vett részt a rendezvényen. A leányváriak közül kiemelendő Tandi Zsanett teljesítménye, aki egy görög és egy osztrák versenyző ellen ipponnal nyert, majd vereséget szenvedett a szlovén versenyzőtől. Így a bronzéremért küzdhetett, amit szintén egy ippon győzelemmel meg is szerzett.

További eredmények:

Ifi korosztály: +70 kg Tandi Zsanett 3. hely.

Diák „A” korosztály: 44 kg Legény Glória 5. hely.

A **Rimaszombaton** megrendezett nemzetközi megméretetésen 12 országból 600 versenyző indult.

Serdülők eredményei: 63 kg Hertlik Nóra 5. hely, 73 kg Farkas Bálint 7. hely, +81 kg Szlovák Mihály 7. hely.

Diák „A” korosztályban: 57 kg Veres Nikolett 2. hely, 44 kg Legény Glória 3. hely, 32 kg Csizmadia Szilvia 3. hely, 38 kg Madarász Hunor 5. hely, 36 kg Mészáros Sarolta 7. hely.

Diák „B” korosztályban: 40 kg Tandi Rebeka 1. hely.

A Leányvári SE bírói – Veres Kinga, Tandi Alexa, Tandi Zsanett, Faragó Norbert, Zorics Richárd és Veres Attila – kiválóan működtek.

A leányvári judosok a **svájci Baarban** versenyeztek, a 20. Winner-Judo Kupán. A nagyszerűen megrendezett verseny szervezője Gombár László, a JS Fuji-San Baar vezetője. A versenyen öt ország 41 csapata vett részt. Ebben a népes mezőnyben a leányváriak az egyesített csapatverseny 3. helyén végeztek.

Csapateredmény:

1. Judo-Club Morgens	CH (francia kanton)
2. JS Fuji – San Baar	CH
3. Leányvári SE	H

A 3. helyért csapatunk díszes kupát kapott. A húsz éve megrendezésre kerülő kupát tizenkét alkalommal a leányváriaknak sikerült megnyerni, így a nagy vándorkupát is mi hoztuk el.

Kiválóan teljesített Veres Attila, U18-as korosztályban 1. helyen végzett. Továbbá két-két korosztályban is érmet szerzett Tandi Rebeka (U11 és U13), Szlovák Mihály (U15 és U18) és Csizmadia Szilvia (U13 és U15). Gratulálunk!

További egyéni eredmények:

- Tandi Rebeka U11 – 1. hely és U13 – 2. hely
- Kótai Barnabás U18 – 2. hely
- Veres Nikolett U13 – 2. hely és U15 – 3. hely
- Csizmadia Szilvia U13 – 2. hely és U15 – 3. hely
- Mészáros Sarolta U13 – 2. hely
- Uzsoki Noel U13 – 3. hely
- Kara Dominik U13 – 3. hely
- Hertlik Máté U18 – 3. hely
- Szlovák Mihály U15 – 3. hely és U18 – 3. hely
- Izsa Benedek U11 – 3. hely
- Farkas Ádám U15 – 5. hely és U18 – 5. hely
- Madarász Hunor U13 – 5. hely és U15 – 7. hely
- Mészáros Kende U15 – 7. hely és U18 – 7. hely

Tandi Alexa, Veres Kinga és Veres Attila bírók kiválóan működtek.

Zalaegerszegen rendezték a 2019. évi **Diákolimpia Diák „A”** korcsoport versenyét. A leányvári SE versenyzői szép eredményeket értek el.

- Csizmadia Szilvia 3. helyezés, a leányvári általános iskola tanulója
- Veres Nikolett 3. helyezés, a piliscségi általános iskola tanulója
- Legény Glória 5. helyezés, az esztergomi Dobó Katalin Gimnázium tanulója

Felkészítő edzők: Pfluger Antalné, Faragó Norbert, Legény Krisztián, Vezér Teofil és Pfluger Antal.

Anyakönyvi hírek

Házasságot kötöttek

Gáspár Kinga és Lévay-Nagy Bence (2019. 06. 07.)

Megszületett

Dr. Pácز Enikő Judit és Pédl Mihály gyermeke, Borbála Sára
(2019. 06. 04.)

Elhunytak

Szabó Imréné, született Zorics Piroska (2019. 05. 12.)

Baumstark Jánosné, született Walter Magdolna (2019. 06. 05.)

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk a születésnapjukat ünneplő lakosoknak!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzárta: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Hirdetés-felvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariujtag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874